

[Svend Heiselberg]

hvor staten går over til garanti – kautions kunne man måske kalde det – det tilfælde, hvor et projekt går galt, må være det helt rigtige.

Samarbejdet med det offentlige, som bliver påpeget af hr. Nyrup Rasmussen, skal efter Venstres mening i det væsentlige foregå på serviceområdet. Jeg synes også, at redegørelsen tager højde for, at man ønsker samarbejde med det offentlige i det omfang, jeg her har omtalt. På, jeg tror side 4, 7, 9 og 10, vil man kunne se, at regeringen har præciseret samarbejdet med det offentlige.

Noget andet, jeg har hæftet mig ved i redegørelsen, og som jeg synes at mange skulle være tilfredse med, er, at det er mere end antydet i redegørelsen, at regeringen kommer med forslag til sænkning af erhvervsskatten, og at regeringen er klar over, at erhvervslivet ikke kan leve med mere bureaukratiske betingelser end de udenlandske konkurrenter.

Endelig påpeges også i redegørelsen, at arbejdsmarkedets parter har et stort ansvar for den del af konkurrenceevnen, som påvirkes af lønomkostninger. Her er vi netop ved sagens kerne: Vi kan lave lige så mange ordninger, vi vil, her i Folketinget, men der er kun én, der vil være den rigtige. Det er sænkning af erhvervslivets omkostninger.

Vi får aldrig gang i erhvervslivet, hvis ikke de danske virksomheders omkostninger kommer ned på et niveau, som er kendetegnet for virksomheder i udlandet. Man kan godt sige, at det er ufatteligt, at vi i Danmark, som vel har verdens højeste gæld pr. indbygger, som påvirker virksomhedernes omkostninger, og hvor vi hver dag kun hører om krise, har kunnet finde på at acceptere, at vi her i Danmark er lønførende, og at vi går forrest med en sænkning af arbejdstiden.

Jeg finder, det er noget af det mest uansvarlige, at man har accepteret sådan nogle ting. Det er klart, at der aldrig vil være mulighed for, at erhvervslivet kan klare sig, når vi bærer os sådan ad. Man kan godt spørge: Kan det virkelig være i danskernes interesse, at man sætter arbejdstiden så meget ned, at man påvirker produktionen, sådan at man alle steder skal skære?

Det kan godt være, at danskerne har sværere ved at klare mere end 37 timers arbejdsuge. Men jeg har svært ved at tro, at det vil være sådan. Men sådan har man jo altså besluttet det. Og derfor forstår jeg godt, at industriministeren

klart påpeger, at også arbejdsmarkedets parter må prøve at se kendsgerningerne i øjnene. Nogle af organisationerne er efter min mening mere optaget af politiske betragtninger end af samfundsmæssige, økonomiske hensyn.

For mange står fredag den 1. januar 1993 som den dag, hvor det indre marked bliver en realitet og dermed løser vore problemer. Det indre marked vil være af stor betydning for danskerne, hvis vi selv vil. Men det kræver, at vi tilpasser os hertil. Desværre får vi tit den opfattelse, at i stedet for at samle sig her i Folketinget om at løse de store problemer, Danmark har, er man mere optaget af nogle for mig at se fuldstændig ligegyldige sager såsom sammenføringsproblemer, tamilsagen, hvor befolkningen gudskelov er enig med den tidligere justitsminister.

Jeg synes, at industriministerens redegørelse forsøger at vise nye veje, den påpeger noget af det nødvendige, der skal til, for at der kan komme gang i hjulene.

Venstre kan støtte industriministerens redegørelse.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg skal lige være helt sikker på Venstres støtte til den industripolitiske redegørelse. Jeg skal derfor spørge hr. Svend Heiselberg, om det også indebærer en støtte til det afsnit, der hedder 2.2., i den industripolitiske redegørelse. Det lyder således:

»Endelig viser analysen, at fødevarerindustriens ejerforhold organiseret som andelsselskaber på lidt længere sigt kan virke blokerende for branchens kapitaldannelse.«

Jeg skal spørge hr. Svend Heiselberg, om han deler den opfattelse.

Jeg er ikke helt sikker på, at vi i Socialdemokratiet i hvert fald synes, at den formulering er så heldig. Jeg vil gerne sige, at vi har lagt megen vægt på igennem årene at udvikle et samarbejde med landbruget, og derfor ligger det mig på sinde at kende et regeringspartis holdning til dette afsnit, så jeg lytter spændt til hr. Svend Heiselbergs svar.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det var formentlig et venligt ment spørgs-